

Δ.ΚΟΥΣΕΛΑΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΤΟΕ):

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, κυρίες και κύριοι, αγαπητές συναδέλφισες και συνάδελφοι, "προς γαρ το τελευταίον εκβάν έκαστον των πριν υπαρξάντων κρίνεται", όπως είπε ο Δημοσθένης. Θα περιμένουμε να κρίνουμε από το τελευταίο εκβάν την ουσία και το περιεχόμενο των όσων είπε ο Υπουργός Εργασίας. Αγαπητές συναδέλφισες και συνάδελφοι, φίλοι και φίλες η ένταξη της χώρας μας και του τραπεζικού συστήματος στη ζώνη του ευρώ σε συνδυασμό με την ραγδαία αξιοποίηση της νέας τεχνολογίας και τη διεθνοποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών διαμορφώνουν αναμφισβήτητα νέα δεδομένα όξυνσης του ανταγωνισμού και διαρθρωτικών μεταβολών για την οικονομία και το τραπεζικό σύστημα.

Το μεγάλο ερώτημα που εύλογα σε όλους και σε όλες γεννιέται είναι. Ποια θα είναι αλήθεια η δικιά μας απάντηση στην πρόκληση της ανταγωνιστικότητας, της ποιότητας και της κοινωνικής συνοχής; Θα είναι η πλήρης απελευθέρωση των αγορών, η απορρύθμιση της αγοράς εργασίας και των εργασιακών σχέσεων, η υποβάθμιση των κοινωνικών κατακτήσεων και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων; Ή θα είναι η λήψη μέτρων με στόχο την ανταγωνιστικότητα και την ποιότητα των παρεχόμενων προϊόντων και υπηρεσιών στο πλαίσιο ενός σχεδιασμού μακράς πνοής; Ενός σχεδιασμού που θα έχει στο επίκεντρό του τον άνθρωπο πολίτη που δεν μπορεί και δεν πρέπει βέβαια να αισθάνεται ανασφάλεια και αβεβαιότητα για το παρόν και το μέλλον.

Η ΟΤΟΕ υποστηρίζοντας την δεύτερη άποψη που είναι δίκαιη και ολοκληρωμένη, επεξεργάστηκε την πρότασή της για την επίλυση του ασφαλιστικού όλων των τραπεζοϋπαλλήλων θεωρώντας ότι η αναζήτηση λύσεων στα μεγάλα θέματα με κοινωνικά, οικονομικά και εθνικά κριτήρια συμβάλλει αποτελεσματικά στην ανάπτυξη της χώρας μας και στην ευημερία των πολιτών της σε όλους τους τομείς. Άκουσα και ακούσαμε όλοι πάρα πολύ προσεκτικά τα όσα είπε ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για κοινωνική δικαιοσύνη, κοινωνικό ορθολογισμό που είναι πράγματι ωραίες λέξεις και έχουνε πάρα πολύ μεγάλο περιεχόμενο.

Εγώ όμως στο σημείο αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι το περιεχόμενο της κοινωνικής δικαιοσύνης και του κοινωνικού ορθολογισμού, οι ανακατανομές δηλαδή, δεν γίνονται και δεν μπορούν να γίνουν βέβαια μόνο μέσα από το ασφαλιστικό. Το κατ' εξοχήν σύστημα το οποίο μπορεί και πρέπει να κάνει αυτού του είδους τις ανακατανομές είναι το φορολογικό σύστημα και μέσα από εκεί πρέπει να βρουν την δικαίωσή τους αυτές οι λέξεις.

Η δικιά μας φιλοσοφία για την αντιμετώπιση των προβλημάτων στο ασφαλιστικό ταυτίζεται με εκείνη της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας. Ταυτίζεται με όσα με διαύγεια, με καθαρότητα και ειλικρίνεια έθεσε στην τοποθέτησή του στο συνέδριο της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Πιστεύουμε δηλαδή ότι τα υφιστάμενα προβλήματα δεν είναι προβλήματα παροχών αλλά προβλήματα πόρων και χρηματοδότησης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Η θέση αυτή δεν είναι ένας δογματικός ισχυρισμός από την πλευρά του Συνδικαλιστικού Κινήματος, είναι μια πραγματικότητα που τεκμηριώνεται από πλήθος στοιχείων και αναφορών. Τι να πρωτοθυμηθούμε όλοι εμείς σε σχέση με αυτό το ζήτημα; Την καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων και των ταμείων των Τραπεζοϋπαλλήλων, που αν υπήρχαν σήμερα αυτά τα αποθεματικά δεν θα αντιμετώπιζε το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στο σύνολό του ή το σύστημα στο χώρο των τραπεζών κανένα πρόβλημα; Να θυμηθούμε την άσκηση της κοινωνικής πολιτικής του κράτους μέσω των ταμείων χωρίς να πληρώνει το ελάχιστο κόστος;

Δεν θέλω να κάνω άλλες επεκτάσεις και αναφορές, πιστεύω ότι οι συνάδελφοι, που θα μιλήσουν μετά, θα αναφερθούν πάνω σε αυτό. Σε ό,τι αφορά τους πόρους και την χρηματοδότηση πρέπει όλοι να αναλάβουν τις ευθύνες τους και κατ' αρχήν το κράτος. Γιατί δεν νοείται κοινωνική ασφάλιση χωρίς την συμμετοχή του. Αποτελεί σήμερα αναμφισβήτητο γεγονός ότι το κράτος δεν έχει εκπληρώσει ούτε στο ελάχιστο τις υποχρεώσεις του απέναντι στους εργαζόμενους και ιδιαίτερα απέναντι στους εργαζόμενους στις τράπεζες. Οφείλει πέραν των άλλων ακόμα και την συνεισφορά του που το ίδιο αναγνώρισε μέσα από την ψήφιση του 2084 του '92, αυτού του αντισσφαλιστικού νόμου, που μόνο για τους νέους συναδέλφους που μπήκαν στον τραπεζικό χώρο από το 1993 και μετά ξεπερνάει το 1,3 δισεκατομμύριο.

Να αναλάβουν τις ευθύνες τους όμως και οι τράπεζες γιατί οι υποχρεώσεις τους απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία είναι μεγάλες. Γιατί είτε μέσα από τις κατά καιρούς εθελούσιες εξόδους, είτε από την αξιοποίηση για ίδιον όφελος των πόρων των ταμείων ή με την παρακράτηση ακόμα σε ορισμένες περιπτώσεις των εισφορών των εργαζόμενων ευθύνονται σε σημαντικό βαθμό για τα υπάρχοντα προβλήματα. Με την πρότασή μας εμείς ως εργαζόμενοι παίρνουμε την πρωτοβουλία να φύγουμε από το σημερινό προβληματικό καθεστώς, να δημιουργήσουμε ένα νέο ασφαλιστικό μοντέλο, ενιαίο, υγιές και βιώσιμο που θα προστατεύει τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα σε μακροπρόθεσμη βάση. Γιατί πιστεύουμε ότι αυτό είναι και το ζητούμενο, αυτό πρέπει να είναι ο κύριος πυρήνας που θα καθοδηγήσει τις σκέψεις μας.

Η πρότασή μας αφορά στη δημιουργία ενός ενιαίου ταμείου ασφάλισης για όλους τους εργαζόμενους στις τράπεζες, ενός ταμείου που θα έρθει από την συγχώνευση όλων των ειδικών ταμείων που υπάρχουν σήμερα στον τραπεζικό κλάδο με την μία ή με την άλλη μορφή και από την ταυτόχρονη ένταξη όσων συναδέλφων είναι σήμερα ενταγμένοι για επικουρική σύνταξη στο ΙΚΑ. Είναι μία πρόταση που δίνει ουσιαστικές λύσεις απέναντι στα σημερινά δεδομένα και δημιουργεί νέους όρους σταθερότητας στη λειτουργία του ασφαλιστικού συστήματος στις τράπεζες που εξασφαλίζει και την βιωσιμότητά του αλλά και την προοπτική του.

Μέσα από την πρόταση αυτή γίνονται τρία πολύ βασικά πράγματα. Κατ' αρχήν αποκαθίστανται οι αριθμητικές σχέσεις των εν ενεργεία συναδέλφων με τους συνταξιούχους, σχέσεις που έχουν διαταραχτεί επικίνδυνα σε βάρος του

ασφαλιστικού συστήματος. Με την πρότασή μας δημιουργείται μία ευρεία ασφαλιστική βάση για ολόκληρο το χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Δεύτερον, δίνεται η δυνατότητα ολοκληρωμένης και αποτελεσματικής αξιοποίησης της κινητής αλλά και ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων που είναι μια βασική πηγή χρηματοδότησης του νέου συστήματος.

Και τρίτον δημιουργούνται σημαντικές οικονομίες κλίμακας μέσα από την συγχώνευση των ταμείων κύριας και επικουρικής σύνταξης. Αγαπητές φίλες και φίλοι, η δημιουργία του ενιαίου ταμείου ασφάλισης αποτελεί μια ολοκληρωμένη λύση και για την κύρια αλλά και την επικουρική σύνταξη όλων των τραπεζοϋπαλλήλων. Με την πρόταση αυτή εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις και της οικονομικής βιωσιμότητας αλλά και της κοινωνικής αποτελεσματικότητας που είναι απαραίτητες και οι δύο αυτές συνιστώσες για την κοινωνική ασφάλιση στον χρηματοπιστωτικό τομέα.

Το Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων μπορεί να αποτελέσει τη βάση του ενιαίου κοινωνικού χώρου. Η δημιουργία αυτού του χώρου θα συμβάλλει εκτός των άλλων στην βελτίωση της ποιότητας της τραπεζικής λειτουργίας και του επιπέδου ανταγωνιστικότητας σε συνθήκες ενιαίου νομίσματος και έντασης του ανταγωνισμού με την προσέλκυση στελεχών υψηλού επιπέδου.

Το ETAT θα δημιουργήσει ενιαίους όρους ανταγωνισμού, τόσο στο επίπεδο των εισφορών όσο και στις παροχές. Το στοιχείο αυτό είναι κρίσιμης σημασίας για την ομαλή λειτουργία του τραπεζικού συστήματος που σήμερα δοκιμάζεται. Αρκεί να σκεφτεί κανένας ότι οι διαφορές στις καταβαλλόμενες εισφορές μεταξύ ορισμένων τραπεζών φτάνει αυτή τη στιγμή τις 18 ή και τις 20 μονάδες επί του συνόλου της μισθοδοσίας για κάθε τράπεζα.

Τέλος θα αντιμετωπιστεί η απαράδεκτη κατάσταση στην ίδια τράπεζα να έχουμε εργαζόμενους που ανήκουν σε διαφορετικά ασφαλιστικά ταμεία με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει για την ομοιογένεια των εργασιακών όρων και την διαμόρφωση κοινής εργασιακής κουλτούρας. Το φαινόμενο αυτό είναι κυρίαρχο μετά το πρώτο κύμα συγχωνεύσεων και εξαγορών σε ορισμένους χώρους. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που δικαιολογημένα φοβούνται ότι τα ταμεία τους αύριο θα βρεθούν μπροστά σε τραγικά αδιέξοδα από τη στιγμή που δεν δέχονται νέες εισφορές και θα αντιμετωπιστεί επίσης μέσα από την δημιουργία ενιαίου ταμείου το απαράδεκτο φαινόμενο των συνταξιούχων πολλών ταχυτήτων, που υπάρχει έντονα αυτή τη στιγμή στον τραπεζικό χώρο ή και στον τραπεζικό χώρο.

Η δημιουργία ενός ενιαίου ασφαλιστικού φορέα και η καθιέρωση κοινών όρων, προϋποθέσεων και ασφαλιστικών παροχών δεν διευκολύνει μόνο τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Θα δώσει την δυνατότητα ανάπτυξης της εργασιακής κινητικότητας στον κλάδο που είναι απαραίτητη για την ομαλή λειτουργία του συστήματος αλλά και για την προστασία της απασχόλησης που είναι πάρα πολύ ουσιαστικό και κρίσιμο ζήτημα.

Όμως, αγαπητές φίλες και φίλοι, δεν αποκαθίσταται μόνο η κινητικότητα στον χρηματοπιστωτικό χώρο, αντιμετωπίζονται και μάλιστα με ιδιαίτερα θετικό τρόπο για τις τράπεζες, και αυτό το ξέρουν πάρα πολύ καλά οι διοικήσεις τους, πελώρια και αφανή προβλήματα που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στο χώρο και που λειτουργούν θα έλεγα εν είδει ωρολογιακής βόμβας για την ίδια την υπόσταση και την ευρωστία τους το επόμενο χρονικό διάστημα.

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, συναδέλφισες και συνάδελφοι, το ασφαλιστικό μοντέλο που προτείνουμε, στόχο έχει να ενώσει τους τραπεζοϋπαλλήλους με τους υπόλοιπους εργαζόμενους και όχι να τους διαχωρίσει, να δυναμώσει την έννοια και το περιεχόμενο της κοινωνικής ασφάλισης και του ΙΚΑ, που αποτελεί τον βασικό πυλώνα της και όχι να τον αποδυναμώσει. Η ένταξη όλων των εργαζόμενων στις τράπεζες για κύρια σύνταξη στο ΙΚΑ, και μάλιστα χωρίς ιδιαίτερους όρους και προϋποθέσεις, συμβάλλει στην ενίσχυση του εθνικού συστήματος ασφάλισης χωρίς να δημιουργεί φυγόκεντρες τάσεις. Δείχνει το μέτρο της ευθύνης και της αλληλεγγύης μας απέναντι στην κοινωνική ασφάλιση και βέβαια η πρότασή μας δεν είναι στον αέρα, δεν αφορά γενικά και αόριστα ένα ασφαλιστικό μοντέλο, έχει συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις χωρίς τους οποίους δεν νοείται η πρόταση αυτή -και οφείλω να το ξεκαθαρίσω-, όρους και προϋποθέσεις που ο Γραμματέας Ασφαλιστικού θα αναλύσει στην πορεία.

Έχει όμως ιδιαίτερη αξία να αναφέρω ότι η πρόταση αυτή της ΟΤΟΕ έχει δοκιμαστεί με μεγάλη επιτυχία στην πράξη σε δυο χώρους αρκετά μεγάλους, την Εμπορική και την Alpha Bank, για μια εικοσαετία και μπορεί να αποτελέσει δόκιμη λύση για την επίλυση όπως είπα του ασφαλιστικού μας ζητήματος. Είναι φανερό σήμερα ότι η αναζήτηση λύσεων στο ασφαλιστικό, λύσεων με αυτονομία και αυτοδιαχείριση του δεύτερου πυλώνα της κοινωνικής ασφάλισης, είναι αναγκαία όσο ποτέ.

Άλλωστε στο παρελθόν διαπιστώσαμε επανειλημμένα και μάλιστα με ολέθριες θα έλεγα συνέπειες για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους ότι η δογματική παρέμβαση του κράτους στα θέματα της κοινωνικής ασφάλισης έχει οδηγήσει σε τραγικά αδιέξοδα. Είμαι σίγουρος ότι όσοι κατανοήσουν το πνεύμα και τη φιλοσοφία της πρότασής μας θα την επικροτήσουν και θα βοηθήσουν την πρωτοβουλία αυτή της ΟΤΟΕ. Όσοι όμως την αντιμετωπίσουν με στενόκαρδη και κοντόφθαλμη λογική θα έχουν επαναλάβει το ίδιο τραγικό λάθος που έγινε πολλές φορές και στο παρελθόν.

Φίλες και φίλοι, το συμπέρασμα που μπορεί να βγάλει κανένας από όλα τα πάρα πάνω είναι ότι μέσα από αυτή την πρόταση που πολύ σύντομα προσπάθησα να παρουσιάσω εξυγιαίνεται, εξομαλύνεται αλλά και ενοποιείται το ασφαλιστικό τοπίο στο χρηματοπιστωτικό τομέα και μαζί με αυτό και η ίδια η λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Αυτή η διαδικασία βέβαια δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει σε βάρος των εργαζόμενων και των συνταξιούχων, σε βάρος της κοινωνικής ασφάλισης.

Εισπρακτικές και ταμειακές λογικές δοκιμάστηκαν και στο παρελθόν και στη χώρα μας την περίοδο 1990 - 92 και σε

άλλες χώρες. Είχαμε κατακόρυφη αύξηση των ορίων ηλικίας, είχαμε μείωση των συντάξεων, όμως γνωρίζετε όλοι ότι τα προβλήματα δεν λύθηκαν γιατί αν είχαν λυθεί τα προβλήματα δεν θα κουβεντιάζαμε σήμερα πάλι από την αρχή σε σχέση με το ασφαλιστικό. Αυτοί οι δρόμοι που ακολουθήθηκαν κατά το παρελθόν κατά τη γνώμη μας είναι δρόμοι αδιέξοδοι, είναι συνταγές αποτυχίας και κοινωνικών συγκρούσεων.

Εμείς θα πορευτούμε τον δρόμο της ευθύνης, της προοπτικής, των διαρθρωτικών αλλαγών, της σωστής αξιοποίησης της περιουσίας των ταμείων. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι και από την πλευρά της κυβέρνησης και των τραπεζών θα υπάρξει βούληση για συνεργασία, ότι θα υπάρξει ανάληψη ευθυνών έτσι ώστε το αποτέλεσμα να είναι θετικό για τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και την κοινωνική ασφάλιση στο σύνολό της. Εμείς όμως σε κάθε περίπτωση, σχετικά με τις θέσεις μας, θα προχωρήσουμε εξίσου και παράλληλα με την ευθύνη που μας διακρίνει με την αντίστοιχη και ανάλογη αποφασιστικότητα που πάντα μας διέκρινε και πάντα μας διακρίνει.

Ο στόχος μας πιστεύουμε πρέπει να είναι κοινός, πρέπει όλοι μαζί να στηρίξουμε λύσεις που θα δώσουν στην εργασία μας πραγματική αξία, που θα δώσουν νόημα και περιεχόμενο σ' αυτό που στο σύνθημα της σημερινής ημερίδας έχουμε βάλει. Σας ευχαριστώ όλους και περιμένουμε από όλους να ακούσουμε τις θέσεις τους και τις απόψεις τους πάνω στο σοβαρό αυτό ζήτημα. Ευχαριστώ.